

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719202443
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandžák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719202443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Mandžáka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: BNB PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX (u I. E.), o zaplatenie 2 481,99 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 13Csp/97/2019-57 zo dňa 05. decembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie úrokov 16,69 % ročne zo sumy 2 248,40 eur od 06.09.2019 do zaplatenia (výrok I.), žalobu vo zvyšku zamietol (výrok II.) a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú náhradu trov konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanej do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 2 481,99 eur spolu s úrokom 16,69 % ročne zo sumy 2 248,40 eur od 06.09.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 5 461,99 eur od 06.09.2016 do zaplatenia titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.01.2014.

3. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 17.01.2014 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Cetelem Slovensko, a.s., ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytnutí platobných služieb (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 2 600 eur a ktorý úver sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s 16,69 % ročným úrokom v pravidelných 96-tich mesačných splátkach po 51,70 eur s termínom konečnej splatnosti dňa 15.02.2022, pričom ďalšie splátky mali byť splatné vždy k 15. dňu v mesiaci. RPMN bola vo výške 18,03 % p.a., priemerná hodnota RPMN vo výške 19,35 % p.a. a celková čiastka, ktorú mala žalovaná spolu s poistením uhradiť bola v sume 4 727,04 eur. Podľa bodu 2.1 veta prvá časti 3 zmluvy, klient sa zaväzuje riadne a včas splácať poskytnutý úver/revolvingový úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s Cetelemom nedohodne inak. Podľa bodu 4.1 písm. a) časti 3 zmluvy, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver/revolving riadne a včas, ak klient poskytol

Cetelemu nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Cetelemu alebo iným veriteľom, je Cetelem oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru/revolvingu, t.j. požadovať splatenie úveru/revolvingu vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Podľa bodu 4.2 časti 3 zmluvy, Cetelem je oprávnený v prípade porušenia povinností klienta splácať poskytnutý úver/revolving riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrok z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru/revolvingu a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Cetelem je oprávnený od klienta požadovať náhradu škody, ktorá Cetelemu vznikla v súvislosti s porušením povinností klienta. Podľa bodu 4.3 časti 3 Zmluvy, nesplácanie úveru/revolvingu klientom riadne a včas môže mať pre klienta negatívne dôsledky, najmä finančné (napr. úrok zo meškania, poplatky, náklady) a iné (napr. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, odstúpenie od zmluvy zo strany Cetelemu, postúpenie pohľadávky, uplatnenie nároku Cetelemu na súde, exekúciu, zaradenie klienta do registra SOLUS, sťaženie prístupu klienta k novým úverom). Z tabuľky splátok spotrebiteľského úveru je zrejmé, že žalovaná mala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 51,70 eur vždy k 15. dňu v mesiaci a prvá splátka bola splatná dňa 15.03.2014. Posledná splátka mala byť uhradená dňa 15.02.2022. Z výpisu z účtu bolo zistené, že žalovaná na predmetný úver uhradila sumu 1 212,60 eur a posledná úhrada bola zo dňa 03.12.2015, dlžná čiastka žalovanej bola vo výške 2 248,40 eur za istinu, 213,59 eur za úroky a ostatné a 20 eur za náklady. Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že ku dňu vyhotovenia výzvy má nedoplatok na splátkach k zmluve č. 42726159580001 v celkovej výške 167,58 eur. Zároveň žalovanú upozornil, že ak nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, spoločnosť Cetelem bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Predžalobná upomienka bola žalovanej odoslaná dňa 05.05.2016. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č. 42726159580001 zo dňa 13.09.2016 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že z dôvodu neuhradenia dlžných splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke sa dlh zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere stal splatný v celom rozsahu. Dlžná čiastka predstavovala sumu 2 481,99 eur. Oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 19.09.2016.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, 2, § 54a veta prvá, § 101, §103, Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalovaná ako fyzická osoba uzavrela s právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súd sa primárne zaoberal v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka inštitútom premlčania a skúmal, či sú v danej právnej veci splnené zákonné podmienky tohto inštitútu. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie jednoznačne za preukázané, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení § 565 Občianskeho zákonníka (omeškania so zaplatením splátky dlhšie ako tri mesiace a upozornenie nie kratšie ako 15 dní na uplatnenie tohto práva). Z predžalobnej upomienky bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu zosplatnil úver z dôvodu nespĺnenia splátky splatnej dňa 15.05.2016, od ktorého dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba pre celý zosplatnený úver podľa ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie stanovuje osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka platí, že ak sa pre nespĺnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, t.j. začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený (viď rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.05.2018, sp. zn. 5Co/16/2018). V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac máj 2016 (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), ktorá splátka bola splatná dňa 15.05.2016, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 15.05.2016 a márne uplynula dňa 15.05.2019. Žalobca si svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovaného z úveru uplatnil až žalobou podanou na súdu dňa 28.08.2019, teda po márnom uplynutí premlčacej doby, a preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal okrem § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka aj z ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka („Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť

obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.“), ktorý vyšiel v Zbierke zákonov pod č. 343/2018 Z.z. a ktorým sa dopĺňa Občiansky zákonník (zákon č. 40/1964 Zb.) s účinnosťou od 05.12.2018. K danému súd poznamená, že zavedenie tejto osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenie je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.02.2018, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60. (Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie - vid' dôvodová správa). Keďže nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný, súd sa nezaoberal podrobným skúmaním samotnej spotrebiteľskej zmluvy a jej ustanovení. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie úrokov 16,69 % ročne zo sumy 2 248,40 eur od 06.09.2016 do zaplatenia v zmysle § 146 ods. 1 CSP ešte pred pojednávaním späť, súhlas žalovanej so späťvzatím nebol potrebný, a preto súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o zaplatenie úrokov 16,69 % ročne zo sumy 2 248,40 eur od 06.09.2016 do zaplatenia zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, keď žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie čo do výrokov II. a III. žalobca podal včas odvolanie, v ktorom namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konania. Uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie o tom, že jeho nárok je premlčaný a nestotožňuje sa s jeho názorom o tom, že premlčanie dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti splátky, kvôli ktorej toto právo veriteľ využíva. Podľa názoru súdu prvej inštancie by potom premlčacia doba začala plynúť skôr, ako reálne dôjde k zosplateniu dlhu. Z Občianskeho zákonníka pritom nevyplýva, že by veriteľ mal byť ukrátený o svoje právo na uplatnenie pohľadávok v zákonnej trojročnej premlčacej dobe. Možnosť veriteľa predčasne vyhlásiť splatnosť celého dlhu predstavuje jeho právo, nie povinnosť. Z § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatenie dlhu len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka však nemôžu mať vplyv na plynutie premlčacej doby, ide len o obmedzenie veriteľa, za akých podmienok môže uplatniť svoje právo zosplatiť celý dlh. Do momentu predčasného zosplatenia dlhu (05.09.2016) sa jednotlivé splátky premlčujú samostatne, a až ku dňu 05.09.2016 sa mohli stať splatné splátky (splatné od 15.09.2016 do 15.02.2022), V tomto smere poukázal i na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/216/2018 a Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10Co/88/2018. I podľa názoru Krajského súdu v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 17Co/228/2016 pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich. Ad absurdum, pokiaľ by došlo k zročnosti celého dlhu po viac ako 3 rokoch od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom zročnosti premlčanie celého dlhu. Takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok. Vzhľadom na uvedené, s poukazom na skutočnosť, že veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť dlhu dňa 05.09.2016, prvýkrát mohol svoje právo vykonať 06.09.2016 a ak žalobu podal na súd 27.08.2019, urobil tak v zákonnej trojročnej premlčacej dobe.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

7. Odvolací súd preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

8. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

9. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

10. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Odvolacia námietka žalobcu z hľadiska obsahu odvolania (§ 124 ods. 1 CSP) spočívala v nesprávnom právnom posúdení otázky premlčania jeho nároku súdom prvej inštancie, teda v odvolacom dôvode podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, keď vo svojom odvolaní síce deklaroval i odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, avšak neuviedol, k akým konkrétnym podľa neho nesprávnym skutkovým zisteniam súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov.

13. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vykonaným dokazovaním.

15. Právny vzťah medzi stranami, založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.04.2015, je nepochybne vzťahom spotrebiteľským tak, ako to ustálil súd prvej inštancie. Zmluva o úvere ako zmluvný typ je síce upravená v Obchodnom, zákonníku, čo však nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie správne na vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, ktoré sú pre spotrebiteľa v tomto prípade nepochybne výhodnejšie a zabezpečujú jeho ochranu.

16. Podstatou odvolania žalobcu je výlučne jeho námietka proti počítaniu premlčacej doby jeho práva uplatneného žalobou, ktorá vychádza z toho, že súd prvej inštancie stanovil začiatok plynutia premlčacej doby práva žalobcu odo dňa splatnosti splátky úveru, pre nezaplatenie ktorej splátky vyhlásil žalobca predčasnú splatnosť úveru. Žalobca namieta, že na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatenia celého úveru (teda splátky splatné od 15.03.2014 do 05.09.2016) sa mal aplikovať § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka a premlčanie zosplateného zvyšku úveru (pozostávajúceho zo splátok splatných od 15.09.2016 do 15.02.2022) sa malo posúdiť podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. Jeho nárok premlčaný nie je, pretože listom zo dňa 13.09.2016 bol zosplatený úver ku dňu 05.09.2016 a premlčacia doba jeho práva tak začala plynúť odo dňa nasledujúceho, 06.09.2016.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Odvolací súd sa po preskúmaní veci v plnej miere stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvej inštancie, že pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh /tak ako v tomto spore/ stanovuje Občiansky zákonník v § 103 druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplateného dlhu sa teda začína plynúť skôr ako dôjde k zosplateniu dlhu, a to dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený.

19. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu (ako sa mylne domnieva žalobca), ani prípadne na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatil (napr. lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 Občianskeho zákonníka)

ešte tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatiť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne (napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba).

20. Vzhľadom na uvedené odvolacia námietka žalobcu o spôsobe počítania plynutia premlčacej doby dôvodná a nebola a záver súdu prvej inštancie, že žalobca uplatnil svoj nárok na súde po uplynutí premlčacej lehoty, je vecne správny. Z tohto dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

21. Za právne nevýznamné vzhľadom k uvedeným záverom, považoval odvolací súd poukazy žalobcu v odvolaní na rozhodnutia iných súdov, týkajúcich sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí, pretože rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je (čl.2 ods. 2 CSP). Navyše, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/228/2016, na ktoré v odvolaní odvolateľ taktiež poukazuje, riešilo odlišnú skutkovú a právnu otázku (ne)správnosti záveru o plynutí premlčacej doby pri uplatnení práva podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 (resp. § 53 ods. 8) Občianskeho zákonníka od vôbec prvej splátky, s ktorou bol dlžník v omeškani.

22. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal nárok na ich náhradu žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, keďže jej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).